

Europejska Konferencja dla Rodziców

**Wychowywać następne pokolenie
dla życia kościoła**

Plany poselstw

czerwiec 2022 r.

PODZIĘKOWANIE

Autorzy pragną wyrazić wdzięczność posłudze Watchmana Nee i Witnessa Lee, która umożliwiła przygotowanie tego materiału. Zagłębiamy się w prawdy, które ci dwaj słudzy Pańscy odkryli w Słowie Bożym. Wyrazamy też wdzięczność Living Stream Ministry, za udzielenie nam pozwolenia na wykorzystanie cytatów do niniejszych planów poselstw dla młodzieży w odzyskiwaniu Pańskim.

Cytaty z Nowego Testamentu pochodzą z Nowego Testamentu w Przekładzie Odzyskiwania, Living Stream Ministry, Anaheim 2017. Cytaty ze Starego Testamentu opierają się na następujących źródłach: *Biblia Tysiąclecia*, wyd. V, Pallotinum, Poznań – Warszawa 1999, *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Warszawska*), BiZTB, Warszawa 1991 oraz *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Gdańska z 1632 r.*), BiZTB, Warszawa 1986). W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Starego Testamentu korzystano z przekładu angielskiego: *Holy Bible Recovery Version*, Living Stream Ministry, Anaheim 1999.

Wszystkie „fragmenty ksiąg posługi” zostały zaczerpnięte z ksiąg Watchmana Nee i Witnessa Lee, opublikowanych przez Living Stream Ministry, Anaheim, Kalifornia, za zgodą wydawcy. Wszelkie prawa zastrzeżone.

WYCHOWYWAĆ NASTĘPNE POKOLENIE DLA ŻYCIA KOŚCIOŁA

Poselstwo pierwsze

Wizja pracy stanowiącej jedną całość, służącej pozyskaniu następnego pokolenia

Wersety biblijne: 2 Tm 3:15; 1:5; Mt 13:3, 37–38; J 12:24; Dz 1:8; 1 Kor 3:8; 15:58; Rz 1:16.

- I. Potrzebujemy wizji Bożej nowotestamentowej ekonomii – pragnienia, jakie Bóg ma w sercu, polegającego na tym, by udzielać się swojemu wybranemu ludowi w swojej trójcy, co służy wytworzeniu kościoła, będącego Bożym królestwem, które znajdzie zwieńczenie w Nowej Jerozolimie – wiecznym wyrazie Trójjedynego Boga – Łk 10:42; J 3:5–6, 14–16; Ef 2:1–10; 3:8–11.**
- II. Praca z dziećmi to podstawowa praca, jaką wykonuje się w kościołach, ponieważ jest wśród nas wiele rodzin z dziećmi; właściwe wychowanie dzieci i przyprowadzenie ich do Pana to najłatwiejszy sposób na uzyskanie przyrostu w kościele; co więcej, taki przyrost jest pewniejszy od przyprowadzania osób z zewnątrz – 2 Tm 3:15; 1:5:**
 - A. Dobra praca z dziećmi pomocna jest również dla pracy z młodzieżą; w znacznym stopniu praca z młodzieżą gimnazjalną uzależniona jest od pracy z dziećmi.
 - B. Podobnie praca z młodzieżą gimnazjalną ma wpływ na pracę z młodzieżą ze szkoły średniej, a ta z kolei – na pracę ze studentami.
 - C. Każdy kościół miejscowy winien zwracać należytą uwagę na spotkanie dla dzieci i robić, co niezbędne, by właściwie o nie zadbać.
 - D. Spotkania dla dzieci, praca z młodzieżą i praca ewangelizacyjna na miasteczkach akademickich wiążą się z jedną pracą (jedną całością); bracia, którzy pracują z dziećmi, powinni też być powiązani z pracą z młodzieżą:
 1. Kiedy dzieci zostają zbawione, stają się naszymi młodymi braćmi i siostrami; po ukończeniu szkoły podstawowej stają się nasionami ewangelii w gimnazjach – Mt 13:3, 37–38; 1 P 1:1 (przyp. 4); J 12:24:
 - a. Kiedy pracujemy w szkołach, młodzi bracia i siostry stają się tam naszymi pomocnikami i przyprowadzają do nas swoich kolegów i koleżanki z klasy; w ten sposób łatwiej jest pracować w gimnazjach.
 - b. Młodych braci i siostry z gimnazjów można przyrównać do nasionek; czekają oni, by zakiełkować, odpowiadając na nasze wezwanie i doprowadzając swoich kolegów i koleżanek z klasy do zbawienia.
 2. Kiedy idą do szkoły średniej, znowu stają się nasionami ewangelii; w ciągu ich trzyletniej nauki możemy doprowadzić trzykrotnie więcej osób do zbawienia.
 3. Kiedy ci młodzi święci kończą szkołę średnią i zaczynają studia, są nasionami ewangelii na swojej uczelni; w ten sposób liczba zbawionych osób nieustannie się pomnaża.
 4. Załóżmy, że dzieci te zaczynamy kształtować na spotkaniu dla dzieci w wieku sześciu lat, kiedy to zostają zbawione, a następnie kształtujemy je dalej w ciągu trzyletniej nauki w gimnazjum, trzyletniej nauki w szkole średniej i czterech lat na wyższej uczelni; w ten sposób otrzymają one w sumie szesnaście lat duchowej nauki i kształcenia.
- III. Musimy marzyć o dzieciach, uczniach gimnazjów i szkół średnich oraz studentach; w ten sposób święci w każdym kościele miejscowym będą pełnili swe funkcje w najwyższym stopniu:**
 - A. Część braci starszych musi przyjąć brzemień, by zagłębić się w te sprawy i pilnie się nad

nimi trudzić; gdybym wrócił (brat Lee) dwadzieścia lat temu, kościół w Tajpej by to praktykował.

- B. Musimy wziąć na siebie tę odpowiedzialność i pójść do każdego gimnazjum, każdej szkoły średniej, każdego technikum, każdego uniwersytetu i każdej szkoły podyplomowej, by zapewnić młodzieży możliwość poznania Pańskich prawd i przyjęcia Jego ewangelii w trakcie zdobywania wykształcenia; musimy poświęcić Panu cały kościół na rzecz pracy na miasteczkach akademickich.
- C. Cała młodzież w życiu kościoła jest użyteczna; dlatego właśnie musimy pracować z uczniami szkół średnich; po ukończeniu tych szkół znajdują się oni na miasteczkach akademickich i skutecznie będą mogli kontaktować się ze studentami pierwszego roku.
- D. Młodzi ludzie z kościoła mogą zapraszać innych do domów świętych w średnim wieku i młodych małżeństw; wszystkie te domy muszą być otwarte i gotowe przyjąć młodzież.
- E. Musimy wykonywać pracę wśród uczniów szkół podstawowych, gimnazjów, szkół średnich i wyższych; należy te cztery poziomy zbudować; istnieje sześć kategorii, które obejmują prawdę, życie, ewangelizację, pracę z dziećmi, pracę ze studentami i dzieło głoszenia ewangelii na osiedlach mieszkaniowych, a które powinny być naszym celem w życiu kościoła.
- F. Ponadto, powiedziałem, że powinniśmy doskonalić młodych braci i siostry z gimnazjów, szkół średnich i wyższych, by jako nauczyciele zajmowali się koordynacją na spotkaniach dla dzieci.

IV. Praca, jaką wykonujemy dla Pana, powinna mieć długoterminową perspektywę; sześć lat mija bardzo szybko; dzieci, które teraz są w pierwszej klasie, wkrótce będą młodymi braćmi i siostrami; kiedy podejmą naukę w gimnazjum, będą mogły głosić ewangelię kolegom i koleżankom z klasy — Dz 1:8; 1 Kor 3:8; 15:58:

- A. Podczas nauki w gimnazjum przyprowadzą niektórych kolegów i koleżanki z klasy do zbawienia — Łk 1:77; Mt 13:3.
- B. Po ukończeniu gimnazjum pójdą do szkoły średniej i tam staną się nasionami ewangelii; gdy tę szkołę skończą, pójdą na studia i tam staną się nasionami ewangelii; takie pomnażanie jest niesamowite — por. J 12:24.
- C. Dzieci te będą nasionami ewangelii w gimnazjach, w szkołach średnich i na wyższych uczelniach; będą nasionami przez cały okres nauki w szkole — Rz 1:16.

WYCHOWYWAĆ NASTĘPNE POKOLENIE DLA ŻYCIA KOŚCIOŁA

Poselstwo drugie

Praca z dziećmi pracą przygotowawczą

Wersety biblijne: 2 Tm 1:5; 2:2, 21; 3:15, 17; Rz 9:21, 23; Ps 127:3; Ef 6:4; Mt 19:13–14;
Dz 2:38–39; Mt 28:19–20; Prz 22:6.

- I. Cała Boża ekonomia, zwłaszcza ta w wieku nowotestamentowym, jest kwestią udzielania; Bóg stworzył człowieka, mając na uwadze boskie udzielanie zgodne z boską ekonomią — Rdz 1:26–27; 2:7; Ef 1:9–10; 3:8–11:**
 - A. Boża nowotestamentowa ekonomia to plan poczyniony przez Boga zgodnie z Jego upodobaniem; Bożym upodobaniem, Jego pragnieniem, dążeniem, jest udzielanie się swemu wybranemu ludowi — 1:9–10.
 - B. List do Rzymian 9:21 wyjawia zamysł, jaki przyświecał Bogu, gdy stwarzał On człowieka; musimy być pod głębokim wrażeniem tego, że jesteśmy Bożymi naczyniami i że Bóg jest naszą zawartością — Rdz 2:7; Dz 9:15.
- II. „Jeśli więc ktoś oczyści samego siebie z tych, będzie naczyniem do celów zaszczytnych, uświęconym, użytecznym dla pana domu, przygotowanym do każdego dobrego czynu” — 2 Tm 2:21.**
- III. Kiedy Bóg obdarza kościół łaską, potrzebuje naczyń; istnieje potrzeba wzbudzenia więcej Tymoteuszów — 2 Tm 2:2, 21; 3:17; por. 2 Krl 4:1–6:**
 - A. Kiedy garncarz obraca kołem i wyrabia naczynia, część z nich ulega uszkodzeniu, zanim jeszcze włoży się je do ognia; nie przechodzą nawet etapu formowania; to strata — Jr 18:3–6.
 - B. To prawda, że możemy zbawiać innych od świata, bardziej jednak potrzeba wzbudzać ludzi spośród rodzin chrześcijańskich — 2 Tm 3:15a.
 - C. Musimy oczekiwać, że drugie pokolenie, osoby takie jak Tymoteusz, będzie pochodziło z naszych własnych rodzin — 1:5.
- IV. Oczekujemy, że praca z dziećmi, prowadzona pośród nas, będzie zwycięska; dlatego musimy mieć właściwą świadomość tej pracy i właściwie się do niej przygotować — Rdz 1:28; Ps 127:3:**
 - A. Kiedy mówimy o pracy z dziećmi, chodzi nam o dzieci, które nie ukończyły jeszcze szkoły podstawowej, ale mają więcej niż pięć lat; to one stanowią cel naszej pracy z dziećmi.
 - B. Żadna rodzina nie lekceważy swoich dzieci; w rodzinie dbanie o dzieci, wychowywanie ich i nauczanie to sprawy pierwszej wagi; musimy zatem służyć licznym dzieciom w Bożej rodzinie — Ps 127:3; Ef 6:4; Mt 19:13–14.
 - C. Wszystkie kościoły muszą prowadzić pracę z dziećmi; jeśli będziemy z tymi dziećmi pracować, po sześciu-siedmiu latach będą one młodymi braćmi i siostrami — Ef 4:12–16; Za 4:10; por. Mt 25:16.
 - D. Nie możemy pracować dalej tak, jak robiliśmy to w przeszłości; musimy obrać inną drogę; w przeszłości zaniedbywaliśmy pracę z dziećmi.
- V. Wiele lat temu nie zdawaliśmy sobie sprawy z tego, że dzieci to wielkie dzieło ewangelizacyjne; obchodziło nas tylko głoszenie ewangelii, a lekceważyliśmy to, że dzieci także stanowią owoc ewangelii — Dz 2:38–39; Mt 28:19–20:**
 - A. Być może robimy, co tylko w naszej mocy, by głosić ewangelię, jeśli jednak będziemy przykładali właściwą uwagę do pracy z dziećmi, z czasem kościół we właściwy sposób wychowa o wiele więcej braci i sióstr.

- B. To o wiele bardziej skuteczny sposób na uzyskanie przyrostu niż głoszenie ewangelii; co więcej, ci, którzy zostali w ten sposób pozyskani, będą mieli dobry fundament.
- C. Nie powinniśmy wykonywać pracy jedynie wśród dzieci z kościoła; nasza praca musi obejmować także dzieci spoza kościoła; to praca ewangelizacyjna z dziećmi — por. Rz 9:24:
 - 1. Wierzymy, że dzięki pracy ewangelizacyjnej z dziećmi przyprawimy wielu do kościoła; spotkania dla dzieci otworzą drogę do pozyskania innych, zwłaszcza rodziców innych dzieci.
 - 2. Nie powinniśmy ograniczać swej pracy do dzieci świętych, którzy uczestniczą w naszych spotkaniach; musimy też zapraszać dzieci sąsiadów i przyjaciół; co więcej, mamy nadzieję, że każdy dom będzie otwarty na ewangelię.
- D. Jeśli będziemy kontynuowali pracę z dziećmi, nie będziemy w stanie określić jej długoterminowych rezultatów; jeśli będziemy trudzili się nad dziećmi, będziemy licznie wzrastać — Dz 2:47.
- E. Musimy uświadomić sobie, że praca z dziećmi to niezwykle istotne brzemię; każda miejscowość musi wykazywać się w tej kwestii przebojowością, ponieważ większą przyszłość ma praca z dziećmi niż praca na miasteczkach akademickich.

VI. Dzisiaj wielu młodych ludzi doznało uszczerbku na swoim charakterze; dlatego właśnie prowadzimy pracę z dziećmi; musimy kształtować ich charakter — 1 Tm 3:7; Dz 6:3; Prz 28:20a:

- A. Dzieci należy ukształtować na właściwych ludzi; to kwestia charakteru, czyli zachowania i nawyków — Mt 5:16.
- B. Już od najmłodszych lat muszą one uczyć się szanować swoich rodziców, kochać rodzeństwo i szanować innych — Ef 6:2.
- C. Nie musimy przekazywać dzieciom zbyt dużo wiedzy biblijnej; powinniśmy raczej kształtować w nich właściwą etykę i moralność, które złożą się na właściwy charakter — Prz 22:6.

VII. Kształtowanie właściwego człowieczeństwa to sposób na przygotowanie dziecka do tego, by było ono najlepszym materiałem na przyjęcie Bożej łaski — Rz 9:21, 23; 2 Tm 2:20–21:

- A. Najlepszym sposobem na to, aby pomóc dzieciom wzrastać w ich człowieczeństwie, jest pomóc im poznać, jaki powinien być właściwy człowiek, jak szanować rodziców i jak być właściwym dzieckiem — Ef 6:1; Kol 1:10; Prz 22:6.
- B. Ponieważ nasze rodziny stanowią część upadłego rodu ludzkiego, my, rodzice, musimy stosować Boże zarządzenie i ograniczać nasze dzieci za pomocą etycznych nauk, przepisów i dyscypliny.
- C. Ze względu na właściwe ludzkie życie codzienne w naszych domach musimy uczyć swoje dzieci właściwie się zachowywać: szanować rodziców, troszczyć się o rodzeństwo, szanować sąsiadów i nie kraść — w. 6; Ef 6:4.
- D. Ponieważ dzieci są za młode, by zachowywać się według Chrystusa, należy je uczyć, by zachowywały się według kultury; gdy dzieci dorastają, kultura je zachowuje — Rz 13:1; Ga 3:23.
- E. Kiedy rodzice, którzy są chrześcijanami, troszczą się o swoje dzieci, muszą głosić im prawo; nie powinniśmy głosić im najpierw łaski; jeśli podporządkujemy je przepisom według prawa, prawo to zachowa je pod swoim nadzorem dla Chrystusa — 2 Tm 3:15; Rz 13:1; Ga 3:24.

VIII. W każdym miejscu bracia niosący odpowiedzialność i współpracownicy muszą dostrzec ważność pracy z dziećmi w Bożej rodzinie; powinno to być dla nas wielką sprawą — Hbr 11:7; Ps 127:3; Rdz 33:5b; Dn 1:3–4; Mt 24:45; 25:16; Rz 9:23; 2 Tm 3:15; 1 Tm 3:4–5; Dz 16:31–32; 1 Tm 4:12.

WYCHOWYWAĆ NASTĘPNE POKOLENIE DLA ŻYCIA KOŚCIOŁA

Poselstwo trzecie

Praca z młodzieżą pracą doskonalenia

Wersety biblijne: 2 Tm 2:2; 3:16–17; Ef 4:11–16; 2 Kor 3:9; 2 Tm 2:2, 20; 3:17; Flp 2:22; 4:9; Kol 1:28–29; 2 Tm 3:14; Flp 2:19–22; 4:9; 2 Tm 3:14.

- I. Pańskie odzyskiwanie rozprzestrzenia się i będzie się rozprzestrzeniało w dobrym tempie; kościoły pojawią się we wszystkich głównych miastach i wszystkich wiodących krajach na ziemi; młodzież musi sobie zdać sprawę z tego, że odpowiedzialność, jaka na nich spoczywa, jest ogromna; jeśli w nadchodzących latach wielu z nich zostanie wydoskonalonych, Pańskie odzyskiwanie będzie się rozprzestrzeniało bardzo szybko — 2 Tm 2:2; 3:16–17; 2 Kor 3:9:**
 - A. Musi pojawić się grono młodych ludzi, którzy zostaną zbawieni i otrzymają dzisiaj właściwą duchową pomoc, dzięki czemu będą mogli zyskać doświadczenie, a Pan będzie mógł się nimi posłużyć w przyszłości; jeśli Pan nie zyska dziś żadnych młodych ludzi, to gdy mu już odejdziemy, nie będzie nikogo, kto by przejął po nas pałeczkę; w ten sposób pojawi się luka.
 - B. Jeśli to zobaczycie, w waszym sercu pojawi się brzemie, by kochać młodych ludzi niezależnie od tego, czy są oni dobrzy czy źli; oby wszyscy bracia i siostry, jako ci, którzy kochają Pana, kochali młodych ludzi ze względu na przyszłość kościoła i Pańskie dzieło.
- II. Nasza obecna potrzeba dotyczy zmiany koncepcji i systemu; musimy uczyć się służyć i jak służyć z innymi oraz musimy pamiętać, by nie zastępować świętych, lecz raczej wprowadzać ich w służbę z nami — 1 Kor 12:14–22; Rz 12:4–8:**
 - A. Nie powinniśmy mówić, że młodzież nie ma żadnego potencjału; problem tkwi w tym, że my niewystarczająco ją doskonalimy; jeśli będziemy wykonywali pracę doskonalenia, ich potencjał się ujawni — Ef 4:11–16; 2 Kor 13:9; por. Łk 19:13.
 - B. Należy doskonalic młodych ludzi, aby robili więcej niż tylko uczęszczali na spotkania, słuchali poselstw i pomagali w zajmowaniu się praktycznymi sprawami; to wszystko nie może pochłaniać zainteresowania i potencjału świętych — por. Mt 25:15.
 - C. Niestety, nie nauczyliśmy się wprowadzać świętych w służbę ani ich doskonalic; zamiast tego wszystko robimy sami i w ten sposób nieświadomie ich zastępujemy — por. Obj 2:6, 15.
 - D. Musimy zmienic swój system i koncepcję; musimy uczyć i szkolic świętych, aby byli użyteczni; w przeciwnym razie, bez względu na to, ile będziemy głosili ewangelię, trudno nam będzie uzyskac przyrost — por. Obj 2:6, 15.
- III. Prócz radowania się Panem chrześcijanin powinien służyć i pracować; aby być zdrowym, trzeba jeść, odpoczywać, pracować i być wystarczająco aktywnym — 2 Tm 2:2, 21; 3:17:**
 - A. Zgodnie z naszym doświadczeniem i obserwacją młodzi ludzie muszą ćwiczyć się w duchowej aktywności, polegającej na wychodzeniu w celu przynoszenia owocu; najłatwiej chrześcijanom przynosić owoc, kiedy są młodzi — J 15:5.
 - B. Młodzi ludzie powinni uczyć się także funkcjonować na spotkaniach kościoła; ci, którzy są szkole średniej, powinni zacząć nieść jakąś odpowiedzialność w swojej duchowej rodzinie — 1 Kor 14:26.
 - C. Powinniśmy starać się wprowadzać młodych ludzi w praktykę życia kościoła, angażując ich w pracę z dziećmi i w praktyczną służbę w kościele — Flp 2:22.
- IV. Musimy zwracać uwagę na fundamentalną sprawę w pracy z młodzieżą, a**

mianowicie na to, że musimy wprowadzać ją w wykonywanie pracy razem z nami — 1 Kor 16:10; Flp 2:19–22:

- A. Nie powinniśmy zastępować innych we wszystkim, co robimy; jednakże często wykonujemy pracę sami i w ten sposób zastępujemy innych; to naturalny sposób wykonywania pracy; musimy być przebojowi i uczyć się, jak głosić ewangelię w szkole, nigdy nie stawiając w niej nogi — Flp 2:22.
 - B. Zawsze musimy stosować tę zasadę bez względu na to, gdzie służymy; praca musi należeć do świętych do takiego stopnia, że raczej proszą oni pracowników o pomoc niż liczą na to, że pracownicy wszystko wykonają.
 - C. Aby uczynić z brata użyteczną osobę, musimy spędzić kilka miesięcy nad tym, by się nad nim trudzić i go zyskać, pracując nad nim tak długo, aż będzie miał brzemię, by głosić ewangelię w swojej szkole — por. 1 Tes 1:5–8:
 - 1. Powinniśmy spędzać z nim czas: mieć z nim społeczność, jeść z nim posiłki i prowadzić go w modlitwie, aż ten młody brat zacznie kochać Pana, ożywi się i będzie chętny głosić ewangelię w swojej szkole — Flp 2:22.
 - 2. Musimy pracować nad młodymi ludźmi, aż powstaną i będą podchodzili do pracy gorliwiej i poważniej niż my — Kol 1:28–29.
 - 3. Jeśli tak będziemy służyli, każda szkoła stanie przed nami otworem; w ten sposób zdobędziemy zarówno studentów, jak i uczniów gimnazjalnych.
- V. W każdej szkole musimy uzyskać młodych świętych, którzy będą mieli o tę pracę duże brzemię, my zaś będziemy im jedynie pomagali i zaopatrywali ich z daleka — Ef 4:11–12, 16:**
- A. Z jednej strony, nie powinniśmy bać się pozwolić innym służyć, z drugiej zaś, powinniśmy się im przypatrywać, czyli ich doglądać — Dz 20:28; Tt 1:7; por. 1 P 2:25:
 - 1. Przekazawszy coś innym, powinniśmy stać z tyłu i przypatrywać się sytuacji; dzięki temu zobaczymy, jak ktoś sobie radzi — por. Flp 1:1.
 - 2. Powinniśmy mieć pewność, że po wielu latach przyglądania się, słuchania i uczenia, święci będą w stanie nieść odpowiedzialność; powinniśmy odczuwać wewnętrzny pokój, by powierzyć sprawę w ich ręce; święci potrzebują po prostu, by nieco nimi pokierować — Flp 4:9; 2 Tm 3:14.
 - B. Zaopatrzenia nie udzielamy poprzez kierowanie studentami na spotkaniu ani wygłoszenie poselstwa; zaopatrzenie, którego udzielamy studentom, powinno zaspokoić ich prawdziwą potrzebę:
 - 1. Gdy młodzi święci proszą nas o pomoc, powinniśmy być gotowi im jej udzielić; jeśli im nie pomożemy, ponownie nas o nią nie poproszą.
 - 2. Jeśli młodzi święci nauczą się czegoś, co będą mogli zastosować, przyjdą, by uzyskać więcej pomocy; wówczas możemy im nadać dalszy kierunek.
 - 3. W tym momencie pracę będą wykonywali zarówno studenci, jak i pracownik, ponieważ studenci będą wykonywali ją w szkole, a pracownik będzie im pomagał w razie potrzeby; jeśli będziemy tak pracowali, łatwo będzie pozyskać daną szkołę.
- VI. „Przyszłość kościoła całkowicie zależy od młodych świętych; powinni oni być wierni w dbaniu o głoszenie ewangelii swoim kolegom i koleżankom z klasy, przynoszeniu owocu i troszczeniu się o dzieci; ponadto, powinni uczęszczać na regularne spotkania kościoła, na których wspomina się Pana podczas łamania chleba, oddaje Mu cześć i ma się razem społeczność ze wszystkimi świętymi; wówczas na tyle, na ile wystarczy im czasu i energii, powinni nieść odpowiedzialność w różnych służbach pełnionych w kościele” (CWWL, 1968, t. 2, s. 73).**

WYCHOWYWAĆ NASTĘPNE POKOLENIE DLA ŻYCIA KOŚCIOŁA

Poselstwo czwarte

Praca na miasteczkach akademickich pracą krzewienia

Wersety biblijne: J 15:16a, 2; Mt 4:19; 1 Kor 9:26–27; Koh 4:12; Łk 6:38.

- I. **Praca, jaką wykonujemy dla Pana, powinna mieć długoterminową perspektywę; sześć lat mija bardzo szybko; dzieci, które teraz są w pierwszej klasie, wkrótce będą młodymi braćmi i siostrami; kiedy podejmą naukę w gimnazjum, będą mogły głosić ewangelię kolegom i koleżankom z klasy — Dz 1:8; 1 Kor 3:8; 15:58:**
 - A. Podczas nauki w gimnazjum przyprowadzą niektórych kolegów i koleżanki do zbawienia — Łk 1:77; Mt 13:3.
 - B. Po ukończeniu gimnazjum pójdą do szkoły średniej i tam staną się nasionami ewangelii; gdy tę szkołę skończą, pójdą na studia i tam staną się nasionami ewangelii; takie pomnażanie jest niesamowite — por. J 12:24.
 - C. Dzieci te będą nasionami ewangelii w gimnazjach, w szkołach średnich i na wyższych uczelniach; będą nasionami przez cały okres nauki w szkole — Rz 1:16.
- II. **„Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i umieściłem was w krzewie winnym, abyście wychodzili i przynosili owoc, i aby wasz owoc pozostawał” — J 15:16a:**
 - A. Pan wybrał nas, abyśmy wychodzili i przynosili owoc — J 15:16a.
 - B. Pan zlecił nam wychodzenie i przynoszenie owocu; jeśli nie przynosimy owocu, Pan mówi: „Każdą gałązkę we Mnie, która nie przynosi owocu, usuwa” — J 15:2a.
 - C. Musimy sobie uświadomić, że nasz Pan nam to nakazał; następnie musimy poważnie podchodzić do tego, by wychodzić, przynosić owoc i ten owoc zachowywać, oraz być w tym zdeterminowani — Rz 15:16; 1 Kor 9:24, 27.
- III. **Jednym z najlepszych sposobów na to, by kościoły pozyskały nowe kontakty, jest posłanie młodych ludzi na miasteczka akademickie; najlepszymi rybnymi stawami dla Pańskiego odzyskiwania są właśnie miasteczka akademickie — Mt 4:19; Dz 19:9–10:**
 - A. Pańskie odzyskiwanie potrzebuje wielkiej liczby ludzi; aby ich pozyskać, musimy przyprowadzić młodych studentów; praca na miasteczkach akademickich to zatem konieczność — Rdz 1:28a; Mt 28:19a; Dz 5:14; 6:7.
 - B. Dzisiaj w Pańskim dziele istnieje pilna potrzeba, aby prowadzić pracę na miasteczkach akademickich i w ten sposób pozyskiwać młodych ludzi dla Pańskiego odzyskiwania, dzięki czemu będziemy mieli obiecującą przyszłość (*Vessels Useful to the Lord*, s. 72).
 - C. Musimy głosić ewangelię na miasteczkach akademickich, by pozyskiwać myślących ludzi — Dz 22:3; Ga 1:14; Flp 3:5.
 - D. Ludzie muszą usłyszeć wznioślejsze głoszenie takiej pełnej ewangelii — Flp 3:8; Ef 2:8.
 - E. Pierwszym wyborem absolwentów pełnoetatowego szkolenia w Anaheim powinna być praca na amerykańskich miasteczkach akademickich.
 - F. Rozprzestrzeniając Pańskie odzyskiwanie do innych krajów, musimy udać się do wiodących miast, w których są wyższe uczelnie, by mieć kontakt ze studentami.
- IV. **Nasze dzieło ewangelii powinno kłaść szczególny nacisk na uczniów szkół średnich i wyższych; powinniśmy wszystko wydać i wylać na to, by zbawiać, kształcić, budować i prowadzić tych młodych ludzi — 1 Tm 4:12; 2 Kor 12:15:**
 - A. Musimy podjąć konkretne praktyczne kroki, mające na celu rozprzestrzenianie ewangelii — Flp 1:5–6:

EUROPEJSKA KONFERENCJA DLA RODZICÓW

1. Otwórzmy swe domy na głoszenie ewangelii — Dz 5:42; 2:46.
 2. Głośmy ewangelię na miasteczkach akademickich.
 3. Głośmy ewangelię dzieciom — Łk 18:16.
 4. Głośmy ewangelię ludziom ze wszystkich warstw społecznych.
- B. Musimy pozwolić Bogu, by otworzył nam oczy, abyśmy zobaczyli, jak drogocenna jest młodzież i jak jest ona ważna w Bożych rękach — Dz 7:58b; 9:20; 1 Tm 4:12.
- C. Istnieją trzy powody, dla których musimy wychodzić do młodych ludzi:
1. Nie są oni zajęci — Mt 20:6–7.
 2. Zgromadzeni są w szkołach — J 21:6.
 3. Łatwo im przychodzi zmienić sposób myślenia — Dz 9:1, 20.
- D. Jeśli pozyskamy studentów pierwszego roku, wówczas poprzez nich pozyskamy także niektórych rodziców — Dz 16:31.
- E. Część współpracowników i starszych powinna skupić się na miasteczkach akademickich.
- V. Jak trudzić się na miasteczkach akademickich — 1 Kor 9:26–27; Koh 4:12; Łk 6:38:**
- A. Potrzebni są nasi studenci.
- B. Potrzebni są pracownicy pełnoetatowi — Rz 12:1; Dz 19:8–10.
- C. Potrzebne są domy (rodziny) — 2:46; 5:42; 10:22–24:
1. Nasze domy są bardzo użyteczne w kontekście trudzenia się na miasteczkach akademickich:
 - a. Z jednej strony, studenci pierwszego roku bardzo chcą opuścić dom; z drugiej, mieszkając w akademikach, często czują się samotni i tęsknią za domem.
 - b. Młodzi ludzie z kościoła mogą zapraszać innych młodych studentów do domów świętych w średnim wieku i młodych małżeństw.
 2. Kiedy głośmy ewangelię, nie potrzebujemy żadnych chwytów; powinniśmy się po prostu modlić, głosić słowo i otworzyć swoje domy.
- D. W naszym trudzie potrzebna jest konsekwencja — 2 Tm 2:6.
- E. Do pracy na miasteczkach akademickich potrzebne są pewne obiekty (domy dla młodych studentów).
- F. Potrzebne jest wsparcie finansowe.
- VI. Trudzenie się na miasteczkach akademickich sprawia, że przyszłość Pańskiego odzyskiwania jest bezpieczna — Dz 19:9–10:**
- A. Obietnica, nadzieja i przyszłość Pańskiego odzyskiwania wiąże się ze studentami na wyższych uczelniach.
- B. Źródło siły roboczej, potrzebnej dzisiaj dla Pańskiego poruszania się, znajduje się na miasteczkach akademickich — Dz 19:9–10.

WYCHOWYWAĆ NASTĘPNE POKOLENIE DLA ŻYCIA KOŚCIOŁA

Poselstwo piąte

Mieć w tych ostatnich dniach dla Boga wartość związaną z dyspensacją i doprowadzić do zmiany wieku

Wersety biblijne: Obj 12:5, 10–11; Dn 12:3; 10:19; Obj 14:1, 4–5; 19:7–9; Lb 6:1–8; Obj 3:1; Dz 17:26–27; Obj 1:5; Mt 24:14; Sdz 5:15b, 16b; Dn 11:32b; 2 Tm 2:21.

I. Ilekroć Bóg chce wykonać ruch związany z dyspensacją, który sprawi, że nastanie nowy wiek, musi uzyskać narzędzie, za pomocą którego dokona zmiany dyspensacji; musimy być tymi, którzy w tych ostatnich dniach mają dla Boga wartość związaną z dyspensacją i doprowadzą do zmiany wieku — Obj 12:5, 10–11; 1:20; Dn 12:3; 9:23; 10:11, 19:

- A. Celem wiecznej Bożej ekonomii, celem boskiej historii w obrębie ludzkiej historii, jest uzyskanie zbiorowego Chrystusa, Chrystusa wraz z Jego zwycięzcami, który jako miażdżący kamień będzie narzędziem związanym z dyspensacją, służącym do zakończenia tego wieku, i stanie się wielką górą, królestwem Bożym — 2:28, 31–45; Jl 3:11; Obj 12:1–2, 5, 11; 14:1–5; 19:7–21.
- B. Prosto rzecz ujmując, odzyskiwać to zwyciężać; być w Pańskim odzyskiwaniu to uczestniczyć w Pańskim zwyciężaniu, przygotowując się do tego, by przy Jego powrocie być Jego zwycięską oblubienicą — 2:7; 3:21; 19:7–9.

II. Tylko nazirejczycy mogą sprowadzić Pana Jezusa z powrotem; wszyscy, których Bóg używa do zmiany wieku, muszą być nazirejczykami — ludźmi, którzy dobrowolnie poświęcili się Bogu i są całkowicie i bezwzględnie dla Niego uświęceni — Lb 6:1–8; Sdz 13:4–5; 1 Sm 1:11; Łk 1:15:

- A. Nazirejczyk miał powstrzymać się od wina i wszystkiego, co wiązało się z jego źródłem; oznacza to, że musimy powstrzymać się od wszelkich ziemskich uciech i przyjemności, które prowadzą do prowadzenia się w pożądlivości i do pożydlivych zamiarów — Lb 6:3; por. Ps 104:15; Koh 10:19; 2 Tm 2:22; 3:1–5.
- B. Nazirejczyk miał zapuścić sobie włosy, co oznacza, że musimy być nieustannie poddani zwierzchnictwu Chrystusa — Lb 6:5; por. 1 Kor 11:3, 6:
 - 1. Nazirejczyk to człowiek pełen uległości; zajmuje pozycję uległości, rozacza atmosferę uległości i uległość cechuje jego zamiary; jeśli taki będziesz, siebie i swoją przyszłość czeka wielkie błogosławieństwo.
 - 2. Długie włosy są chwałą dla kobiety, lecz hańbą dla mężczyzny; oznacza to, że nazirejczyk to ktoś, kto został oddzielony od własnej chwały i chętnie ponosi hańbę dla Pana — Hbr 13:13.
- C. Nazirejczyk miał nie kalać się śmiercią, która wynika z naturalnego przywiązania — Lb 6:7; Mt 12:48–50.
- D. Nazirejczyk miał nie dotykać niczego, co martwe, żeby się nie skalać; najbardziej nienawistną rzeczą w oczach Boga jest śmierć — Lb 6:6–7; Obj 3:1.

III. Musimy żyć w swoim duchu i być na ziemi ludźmi o Bożym sercu, ludźmi, przed którymi może otworzyć się niebo, abyśmy ujrzeli wizję przeznaczenia świata i panującej na nim obecnie sytuacji — Obj 1:10; 4:1–2:

- A. W swoim niebiańskim władaniu Pan suwerennie aranżuje sytuację panującą na świecie oraz królestwa tego świata, aby wytworzyć środowisko odpowiednie do tego, by wybrany Boży lud przyjął Jego zbawienie i przygotował się na to, by być Jego oblubienicą — Dz 5:31; 17:26–27; Dn 4:26; Obj 1:5.
- B. Wielki ludzki posąg z drugiego rozdziału Księgi Daniela to prorocza ilustracja dziejów

ludzkich rządów, które Pan w swej suwerenności ustanowił, by zrealizować swoją ekonomię — w. 31–35.

- C. W kontekście zwieńczenia wypełnienia wizji dotyczącej wielkiego ludzkiego posągu z drugiego rozdziału Księgi Daniela, Europa jest bardziej kluczowa niż jakikolwiek inny region czy rasa; zmiążdżenie stóp wielkiego ludzkiego posągu będzie zmiążdżeniem ogółu ludzkich rządów — w. 34–35:
1. Dziesięciu królów, których w formie typu przedstawia dziesięć palców u stóp wielkiego posągu z drugiego rozdziału Księgi Daniela, będzie podlegało Antychrystowi, który będzie ostatnim cezarem odrodzonego Cesarstwa Rzymskiego; wszystko to dokona się w Europie — Obj 17:9–14.
 2. Stany Zjednoczone, Europa i Daleki Wschód to trzy wpływowe czynniki obecnej sytuacji panującej na świecie; odzyskiwanie zakorzeniło się w Stanach Zjednoczonych i na Dalekim Wschodzie, jednak w Europie panuje pustka.
 3. Zanim zmiążdżony zostanie Antychryst i ogół ludzkich rządów, Pańskie odzyskiwanie musi rozprzestrzenić się do Europy i zapaść w niej korzenie.
 4. Szerzenie prawd Pańskiego odzyskiwania będzie przygotowaniem na powrót Pana, który odzyska i przywróci do właściwego stanu nie tylko Izraela, lecz także całe stworzenie — Mt 24:14; por. Obj 5:6.
 5. Powinniśmy mówić Panu: „Panie, te dni to zwieńczenie tego wieku; Panie, w tych dniach rozpał na nowo moją miłość do Ciebie”.

IV. W tych ostatnich dniach przed przyjściem Pana musimy być tymi, którzy podejmują w sercu wielkie postanowienia i głęboko badają swoje serce — Sdz 5:15b, 16b:

- A. Obecny nakaz Pana względem nas winien brzmieć: „Idźcie i nauczajcie narody” (por. Mt 28:19), aby obecny wiek mógł zostać zwieńczony — 24:14.
- B. Aby przyjąć Pański nakaz, musimy zachowywać jedność; jeżeli utracimy jedność i jednomyślność, wówczas nie będziemy mieli nic wspólnego z Pańskim poruszaniem się — Dz 1:14; Ef 4:3.
- C. Powinniśmy powstać i podążać za Panem w Jego obecnym poruszaniu się oraz dostosować się do Jego rozporządzeń, by w ten sposób być dla Niego użyteczni — Dn 11:32; 2 Tm 2:21.